

ZA HRANICE SLOV

Díky Středisku volného času Ivančice mělo, v období od 14. do 22. 4. 2018, 24 mladých lidí z Evropy možnost zúčastnit se školicího kurzu s názvem Communication with no words 2, který byl podpořen evropským programem Erasmus+ . Jak nám již napovídá název, kurz byl zaměřen na umění komunikace, a to té neverbální. Kurz se odehrával v areálu SVČ Ivančice, kde se ubytovalo téměř třicet lidí z Polska, Německa, Ukrajiny, Ruska, Německa, Itálie, Maďarska, Turecka, Chorvatska, Gruzie, Lotyšska, Běloruska a České republiky.

Počátek kurzu se intenzivně věnoval teambuildingu. Jelikož se setkala mnoho lidí, kteří se viděli poprvé v životě, bylo nutné, aby se poznali a byli schopni spolu spolupracovat. Členové kurzu byli vystaveni mnoha adaptačním aktivitám, týmovým pracím a jiným nenásilným technikám poznávání sebe sama i okolí.

Druhá polovina kurzu byla již o něco zaměřenější. Včetně praktických aktivit ohledně daného tématu byla do programu zahrnuta i nezbytná teorie. Tu účastníkům předkládali jak lektori, tak i sami účastníci, kteří se v dané oblasti vyskytují. Po každém workshopu či aktivitě byl prostor pro skupinovou diskuzi, kde se mohl každý dobrovolně vyjádřit k právě prožité situaci a například si vyjasnit nějaké otázky. Právě tato otevřenost celé skupiny budovala důvěru, která byla pro další pokračování kurzu nezbytná.

Dalším význačným znakem mnoha aktivit bylo ticho. Protože byla celá akce zaměřena na komunikaci beze slov, testovala se schopnost účastníků vyjádřit své emoce, pocity, nápady různými taktikami neverbální komunikace. Jednotlivé workshopy se týkaly různých druhů umění. Intenzivně jsme se zabývali praktikami divadla, tancem, jednotlivými pohyby vlastního těla, ale i důležitosti intonace hlasu aj. Každý účastník měl neobyčejnou šanci zkoumat jak sám sebe, tak i druhé. Veškerá práce, která byla účastníkům zadána, byla plněna ve stále se měnících skupinách, což utvrzovalo a posilovalo sílu celé skupiny.

Prvním vyloženě zaměřeným skupinovým projektem byla „skeč“ na libovolný sociální problém, který si každá skupina sama určila dle vlastního uvážení. Bylo předvedeno několik představení, která měla poukazovat na rozličné druhy utlačování ve společnosti a řešení, která by mohla napomoci jejich vyřešení.

Dalším bodem programu bylo seznámení s různými druhy divadel. Tyto aktivity plánovali samostatně dva z našich účastníků, kteří převzali místo lektora. Aktivity, které sloužili jako názorné ukázky, se často odehrávaly venku.

V druhé části projektu započala skupinová příprava libovolně zaměřených workshopů, a to opět v rámci společnosti a jejích otázek. Ve skupinách se scházeli lidé, které zajímalo stejné téma, jako například otázka lidských práv, komunikace, rozličnosti společnosti aj. Skupina své téma představila a následně byli zapojeni všichni účastníci do připravených aktivit ohledně zaměření, které si skupina vybrala. Následovala skupinová sebereflexe a poté komentáře zúčastněných a lektorů. Tyto workshopy měly účastníkům reflektovat právě to, jak jsou schopni spolupracovat, komunikovat a plánovat.

Poslední den byl tzv. "free space", který byl věnován komukoliv, kdo, zjednodušeně řečeno, měl co naučit. Konaly se hodiny jógy, tance či kreslení. Nesměla chybět ani konečná evaluace celého prožitého týdne, ve formě jak slovní, skupinové diskuze, tak i v písemném provedení. Diskuze se týkaly našich postojů k projektu a toho, jak využijeme získané zkušenosti a vědomosti v osobním a profesním životě.

Účast na kurzu Communication with no words byla, dle mého názoru, obrovskou zkušeností a zejména inspirací pro každého zúčastněného. Lektori a lidé, kteří byli školeni, měli možnost poznat mnoho zahraničních kultur, zvyků a tradic. Podílení se na tomto projektu mělo mimo jiné poukázat na diverzitu lidí, na nutnost komunikace mezi sebou a na to, že se jednoduše nemáme bát. Což se lektorům a samotným účastníkům bez rozporu povedlo.

Anna Sedláčková